

MISJONS-RØSTEN

FRITT, UAVHENGIG ORGAN I MISJONENS TJENESTE

NUMMER 14

1. AUGUST 1938

10. ÅRGANG

FRA KRIGSFELTET I CHINA

**Brev fra
Torkild Rasmussen.**

Kjære lesere av «Misjons-Røsten»
Gud er fullkommen frelse.

Tross alt har vi bare grunn til å prise Herren. Like før angrepet på byen her hadde vi fått besøkt 38 landsbyer og holdt møter, opklisret store skriftsteder og delt ut litteratur. Folket er ualmindelig vennlige og synes å være helt med når vi oppfordrer dem til å søke den eneste sanne og levende Gud.

Møtene slutter gjerne med bønn og det er rørende å se kinesere (ikke bekjennende kristne) stå med blottede hoder og følge med i bønnen. Barna tar også bedre del i sangen. Agnes har en egen evne til å få dem til å stemme i. Natten til den 3. juni blev vi vkket av skudd og granat-eksplosjoner. Noen blev drept, andre såret og noen tatt til fange av de besøkende som var av landets forsvarere. De kom ved 2.30 tiden og holdt på noen timer.

Den 7. juni (Lilis 18. årssdag) blev vi vkket tidlig av kanonskudd, som blev avfyrt bare ca. 70 meter fra vår bolig. Siden fikk ingen gå utenfor dørene noen dager. Nu er det bedre igjen.

I disse dager fortelles det at 3 landsbyer er blitt bombardert og brent fordi de kinesiske soldater hadde bodd der. Vi er spent for å høre hvordan det har gått de troende i disse landsbyer.

Det er godt å hvile i Guds trofasthet.

De fremmede undres på hvordan vi kan ferdes ute blandt folket og få være i fred. Vi svarer: *Gud er trofast.*

Tross allt er det fremgang.

For ikke lenge siden hadde vi den store glede å følge 20 glade kinesere i dåpens grav. Mange tar standpunkt for Jesus. Endel syke kan også glede sig over å være blitt befriet fra smerte og sår i det velsignede Jesu navn.

Kjære venner! Dere må ellers tro

at China får smake krigens svøpe. (Åpenb. 6, 4). Det regnes med 30—40 millioner hjemløse og tenk alle dem som har mistet foreldre og søskende. Det blir sikkert også millioner.

Må vi komme China ihu. «Den som ber, den får.»

Tenk om dere derhjemme fikk budskap om at flyverne kom og dere måtte skynde dere avsted fra hjem, forretning og gård, og bare ta med så meget dere kunde bære og fly for livet — og så bli skutt på under flukten. Når dere så senere kom tilbake fant dere hus og eiendeler brent ødelagt eller stjålet. Det er hvad tuse-ner her får gjennemgå.

Herren bevare dere derhjemme fra slike tider.

Gud er mektig!

Dere er alle hilset fra Deres i Herrens tjeneste tilfredse

Agnes og Torkild Rasmussen.

Lili-Ann hilser.

**Brev fra Brundtland og
Frellumstad**

Kiao-Ch'eng Shansi N. China,
6. juni 1938.

Kjære søskend i Herren Jesus!
Guds fred!

Faller tusen ved din side, og ti tusinde ved din høire hånd, til dig skal det ikke nå. Du skal bare skue det med dine øine, og se, hvorledes de ugudelige får sin lønn. (Sal. 91. 7—8).

Lovet være Herren for Hans bevarende makt under denne krig! — Våre hjerter er styrket, samt fulle av trøst og tillit til Herrens nåde; for alt som kan komme til å møte oss i fremtiden. Vi er villige, så lenge det er tid å forkynne Hans pris blandt hedningene.

Vi tenkte at når de japanske soldater kom inn i Shansi med hele sin styrke, blev det umulig for oss å være her.

Men nu har vi oplevet at også det

gikk an når Herren er med oss, Halleluja!

Det er nu lenge siden vi skrev til Misjons-Røsten og jeg tenker mange ønsker å høre fra oss. Vi har fremdeles ingen postforbindelse og det har vært så i snart 1 års tid. Meget vanskelig er det også å sende bud til hovedstaden med våre breve; for her er ofte urolig rundt omkring. Tusenvis av kinesiske soldater oppholder sig i fjellet tett ved oss. Disse klær sig som civile og kommer ned på sletten og herjer, stjeler og ødelegger. De tar rike folk og binder dem og fører dem op i fjellet, hvor de må bli inntil de blir villige til å utbetale den sum penger som forlanges.

Folk som reiser på landeveien blir også frastjålet alt de har og blir ofte skutt. Her bor vi indenom muren og japanske soldater bevokter byen og da det nu er svært urolig er også de bange for å gå utenfor byen og om de går, må de alltid være 50 stkr ifølge og bevebnet. Av og til kriges det også og vi kan høre skuddene.

Men tross all Satans makt har vi dog våre møter uhindret. O, det er stort å se at Herren strider for sin sak. Ja, når Gud er med oss, hvem kan da være imot oss.

De troende kinesere sier at dette er straffedomme som kommer over folket fordi de ikke vil ta imot evangeliet. Vi ber Herren å virke i deres hjerter til omvendelse, så vederkvælsens tider må komme over det arme folk. Herren er Gud til evig tid!

Vi har to møter, i de forskjellige hjem hver dag foruten våre regelmessige møter på stasjonen. Husmøtene er av stor betydning, da mange kommer til møtene som aldri har hørt før og mange som stadig er i sine hjem og aldri går utenfor hjemmet også kom med for å høre.

Hver torsdag har vi bønnemøte, og lokalet er pakkende fullt og bar-

na er nu blitt flinke til å synge om Jesus og lære sine bibelvers. Japanske soldater kommer alltid til disse møter, de fryder sig ved å høre barna synge.

Under bombardementet ifjor var vår stasjon full av flyktninger. Det var en herlig tid for oss og vi fikk forkynne dem frelsens budskap. I blant dem som overga sig til Herren i denne tid var en rik frue med sin svigerdatter. Hennes hus var et av de største i byen og bomben falt på det og ødela meget. Etterpå tok japanske soldater huset til beboelse, og brente alt treverk og alle de fine møbler. Hennes bror, en mann på 60 år var der da bomben falt. Han skjulte sig nede ved døren og en splint av bomben gikk tvers gjennom hans legeme. Han blev såret og helt lam på den ene side. Vi gikk og besøkte ham og han blev frelst. Han levet bare tre måneder etter, så døde han. Under sykettiden besøkte vi ham stadig og han var lykkelig i Jesus. Aftenen før han døde kom vi også dit for å se ham og gi ham Herrens ord og be sammen. Men familien nektet oss å komme inn da de nu hadde det travelt og den døende mann skulde ordne med arven. Jeg sa til dem at de ikke måtte bry ham med disse jordiske tingene, som snart forgår altsammen. Han må få høre om Jesus og det vil styrke og trøste ham i døds kampen.

De gikk da inn og spurte ham om han tålte at vi kom. Han blev så glad, så hans før omtåkede bevissthet blev klar og han svarte: «Ja.» Jeg så med en gang at han ikke hadde mange timer igjen å leve. Vi hvisket navnet Jesus inn i hans øre og vi bad inderlig til Herren. Han blev trøstet og en vidunderlig fred og lykke lyste av hans ansikt. Vi bad farvel og på gjensyn i himlen. Familien blev helt grepet og hans hustru og datter overga sig til Herren. Navnet Jesus har en vidunderlig makt. Halleluja!

Om Gud vil, tenker vi til høsten å ta en tur til Peiping, på vår misjonærkonferanse. Hører det er kommet et pengebrev til mig gjennom min kasserer br. L. Hvidsten. Og da det nu er vanskelig med breve vil jeg gjennom bladet sende min hjerteligste takk til alle kjære misjonsvenner som har sendt midler til vårt arbeide. Samt takk for forbønn og vi ønsker fremdeles å være innesluttet i deres

Kirkesamfund eller menighet

Av D. O. BELFRAGE

Oversatt av Ruben Dammen.

Man får undertiden høre personer som i all opriktighet og med stort alvor forfekter et menighetsbegrep som er meget tåket, og ikke tillater nærgående spørsmål, men krever at den åndelighet og ponkus som man tror sig å besitte skal gjøre slike spørsmål unødvendige. Dette menighetsideal er i store trekk følgende: Noen menighet skal vi ikke tenke på å se opprettet i denne tid, for menigheten ligger i ruiner, det er bare den enkelte Gud handler med etc. etc. Det har voldt megen sorg og et uhørt virvar i mangen sjel. — Man undres hvorfra disse ideer er kommet?

Ved å følge de s. k. Plymouthbrødrenes utvikling siden 1825 skulde vi få svar på spørsmålet. Dette år begynte noen troende borte i England å komme sammen for å bryte brødet uten noen kirkelig autoritet over sig, bare som Guds barn ved sin himmelske Faders bord. Omkring 1832 kom to personer inn i denne bevegelse, som siden skulde utforme de to begreper, kirkesamfund eller menighet. Disse menn var George Müller og John Nelson Darby.

George Müller var av tysk herkomst og kom efter sin omvendelse og sine teologiske studier i Halle til England for å arbeide i jødemisjonen. Han blev døpt 1830 og kom i 1832 til Bristol, der han blev ophavet til forsamlingen «Bethesda», der han i 66 år skulde få utføre en underbar troesmisjon. Hans 5 store barnehjem skulde vel være bekjent.

Darby var av en meget god familie og stod i 19 års alderen med en lysende juristbane fremfor sig. Men han besluttet sig for å studere teologi, enda den beslutning gjorde ham arveløs. De troendes splittelse smertet ham og han begynte straks å

bønner. Herren gi dere all nåde i rikelig mål.

Våre troende kinesere og vi selv sender mange fredshilsener. Fred over Guds Israel!

Eders i Kristus
Inger Frellumstad,
Christofa Brundtland.

holde bibelutleggelse over kirkes vesen og enhet. I Dublin te Darby allerede i 1827—

kjenne «brødrene» som brukes samles på grunnlag av alle barns enhet utenfor alle systemer.

Årene 1838—44 tilbragte i Sveits, der stridens bølger da høit om kirkesamfund eller hjemkomst mellom ham og i forsamlingen i Plymouth og ne strid fortsatte i annen hånd stol og sluttet med skilsmisse som da fulgte Darby kaldtes tede (ekklusive) brødre).

Striden som sluttet med at gikk hver sin vei, begynte Newton i Plymouth anklaget Darby for sektvesen og for falske angående Kristi person. Ved Müller i sin menighet tok imot lemmer fra denne besmittede forsamling i Plymouth blev også den smittet, mente Darby, og da vegret sig mot å erkjenne noen smittelse, skiltes man. Darby let som Levi Pethrus gjorde i rige i den beklagelige strid i 19 da han krevet at alle forsamlinger skulde ansees besmittet av den franske surdeigen, som ikke erkjente «den sande pinsevekkelsen», og forsamlinger blev støtt ut av fundet.

Darby var en gang i 1840 i Bristol. Dette forsøk førte melsesvis ikke til noe resultat. ler og Darby rakte hverandre den og Darby sa: Da De har Newtons skrifter som villfarelse foreligger ingen årsak hvorfor skulde være adskilt». Müller «Jeg har bare ti minutter, da på en viktig konferanse, så ikke gå i møte med Dem, tiden for kort». Dette var det møte mellom disse to menn.

Mot bakgrunnen av at Darby kerlig var i stand til mere enn ge av sine efterfølgere å skille lem sak og person og mente at for sannhetens skyld måtte trykke all kjensel av broderkjærhet, mildhet og fordragsomhet det dobbelt tragisk at slike som Darby...

omme til noen forbindelse. Men da det nrlige årsaker isse, er det avng å forstå de og ut fra et lle en retfte

ulig. For på forha Grad denne brens sorgelige f

Da det motsetn angelige og meagsideal. Det

Da Georg Müller

«forstå det

forstå meget o

undersøke en

eninger, idet

erbevisning

et mot sannh

Vi påminne

ke bare gjald

ewtons villf

ilte sig fra N

grunner, de

s optakt i r

ktigheten av

tt, og som v

ok for Darb

lse blev for

ke fornøid d

November og

gheten i Bri

Darby fikk

desda» anled

insipp om d

ge kirkesam

den jorden, fr

tilans enhetsli

ndere å utel

hm forbehol

De har digne og and

arbys lære

andle ubero

stott solidar

rasjon. De

ig følge av

ans kirkeid

gelske stat

is for hans

antiske fri

er, slik som

år overfor

lv bekjent

armt for d

eller for R

Heussi: K

echichte,

menighet komme til noen forståelse og broderlig forbindelse.

Men da det nu ikke var noen personlige årsaker som førte til skilsmisse, er det av desto større betydning å forstå de saklige motsetningene og ut fra et nøitralt standpunkt å uttale en rettfærdig dom om det er mulig.

For på forhånd kort og godt å si om denne beklagelige strid med hensyn til de forskjellige systemer, så vil jeg si at den motsetningene mellom det evangeliske og det katolske forsamlingsideal. Det første åpenbares av Georg Müller og hans venner, det andre av Darby og hans tilhengere. «forstå det» betyr ikke «å undskylde alt», men vel skulde vi bedre forstå meget og bedømme det mildere, når vi gjør oss det besvær å undersøke en sak uten forutfattede mening, idet vi stadig fastholder overbevisning om at «vi formår intet mot sannheten».

Vi påminner om at det for Darby ikke bare gjaldt å klare og forkaste Newtons villfarelse. Da han i 1845 skilte sig fra Newton forelå ikke dissiplin grunner, de tjente ham etter deres optakt i 1847 bare til bevis for riktigheten av det skritt som var tatt, og som våben. Da det ikke var nok for Darby at Newtons villfarelse ble forkastet, var han heller ikke fornøyd da det tydelig skjedde i november og desember 1848 av menighet i Bristol.

Darby fikk i kampen mot «Bethesda» anledning til å anvende sitt prinsipp om det korporativt ansvarlige kirkesamfund, d. v. s. «legemet»

på jorden, fra hvilket alle menighetsforholds enhetslike handlinger går ut, resultat. Videre å utelukke slike menigheter og andre beslutninger. Etter villfarelse, Darbys lære får en menighet ikke hvorfor handle uberoende av de andre uten blott solidarisk som et legeme (korporasjon. Dette krav er en nødvendighet for alle som følger av Darbys kirkebegrep. — Hans kirkeideal var en arv fra den evangeliske statskirken. Det var et bevis for hans forakt for alle protestantiske frikirker og kirkefrie grupper, slik som en høikirkelig prelat står overfor de samme. Darby har selv bekjent at han aldri har følt noe varmt for reformasjonskirken, men heller for Roms katolske kirke. (Dr. R. Heussi: Kypendium der Kirchengeschichte, s. 121).

Efter sin opstandelse var Jesus fir-

ti dager sammen med disiplene (altså etter at disiplene var gjenfødt) og talte med dem om det som hører Guds rike til og bød dem ikke å vike fra Jerusalem, men bly på det, som Faderen hadde lovet, som I, sa han, har hørt av mig; for Johannes døpte vel med vann, men I skal døpes med den Helligånd ikke mange dager herefter». (Ap. gj. 1, 3—5). Her var altså gjenfødte mennesker som ikke var åndsdopte; men Jesus gir dem løfte om å bli åndsdopt ikke mange dager herefter.

Noen vil innvende at disiplene kunde ikke bli åndsdopt før pinse, da ånden ikke var utgydt. Det er riktig, men de blev gjenfødt før. Hadde åndens dåp vært nødvendig og hørt uadskillelig til gjenfødsels erfaring, kunde ikke disiplene ha blitt gjenfødt før i og med åndsdaopen.

Guds ord sier oss klart at Jesu disiple blev gjenfødt ved Jesu opstandelse og åndsdopt femti dager senere på pinsedag.

At gjenfødsel og åndsdaap kan foregå i en og samme stund som i Korneli hus, kan ikke benektes, men de fleste troende lever i erfaringen disiplene hadde før pinse. Vi trenger en åndsdaap, så det kan «sees og høres» (Ap. gj. 2, 33). Må en mektig fornyelse ved den Helligånd gis oss alle. Derom ber eders i Herren

Michael Kristiansen.

Vi tror at disiplene blev født nøy for Jesu opstandelse, men det forandrer ikke noe i denne sak.

Red.

Forbønn ønskes

Bed for en 50 år gammel mann som er nær ved å bli sinnssyk. Be at han må frelses og slippe fri fra denne sykdom.

*

Bed også for en ung mann som nettop er kommet på avsl. Hans mor er så bedrøvet og vil gjerne få ham hjem. Ja, de sinnssykes nød er stor. Mon ikke grunnen til at det er så meget av denne sykdom kommer av at folket har mistet synet på Jesus og av alt det forjagede fornøiellesliv?

I. S.

Når blev Jesu disiple gjenfødt?

Og hvad tid blev de åndsdopt?

Ved å få disse to spørsmål besvaret med skriftens egne ord, tror jeg det vilde komme mer klarhet inn i denne sak, som har skapt så megen strid iblandt de troende.

Hører åndens dåp til gjenfødsels erfaringen og som mange lærer ikke kan skilles fra den, eller kan gjenfødselen oppleves først og åndens dåp på et senere tidspunkt i den kristnes erfaring?

Om vi har bevis fra Skriften for at gjenfødselen kan oppleves først og åndsdaopen siden, må vi gå ut fra at hvad Gud ikke har bunnet sammen, som uadskillelige i erfaringen hos de første kristne også idag må kunne oppleves til forskjellige tider.

Altså til spørsmålet: Når blev disiplene gjenfødt? Peter skriver således om det: «Løvet være Gud og vår Herre Jesu Kristi Far, som efter sin store miskunnhet har gjenfødt oss til et levende håp ved Jesu Kristi opstandelse fra de døde». (1. Pet. 1, 3). Med tydelige ord sier Peter her, at de blev gjenfødt til et levende håp ved Jesu Kristi Opstandelse.

Efter sin opstandelse var Jesus fir-

MISJONS-RØSTEN

Fritt, uavhengig organ i misjonens tjeneste.

Bladet utgis i Sarpsborg av en redaksjonskomité. Utkommer hver 1. og 15. i måneden. Redaktør: G. Iversen.

Alle brev og meddelelser til både redaksjon og ekspedisjon sendes under adresse:

«Misjons-Røsten», Sarpsborg.

Abonnementpris er: I løssalg 20 øre, kr. 2.00 for halvåret og kr. 4.00 pr. år. Til utlandet koster bladet kr. 6.00 pr. år. Bladet bestilles i alle landets postanstalter og hos kommisjonærene. Adresseforandringer, skriftlig opsigelse og betalinger skjer til ovenstående adresse.

Vi har fått spørsmål om ikke artikkelen om de frie venner kommer mere. Da vi har forandret bladet kan den ikke komme som utklippingsføljetong, men inntas som almindelig stoff.

Vi har enda meget stoff som må stå over, men det begynner å minke nu. Neste gang er vi antagelig i tur igjen.

Misjonærer! Husk oss med et brev til vinterheftet. Vi vil gjerne ha det så snart som mulig nu. Skriv med det samme dere får dette nummer.

Nye Congomisjonærer

Som det tidligere har vært oplyst har endel unge venner mottatt kall til å reise ut til Belgisk Congo som misjonærer.

Efter å ha overveiet saken under bønn om Den hellige Ånds veiledning, og efter anbefaling av de ledende brødre i de forsamlinger vennene tilhører, har vi besluttet — i tro til misjonens Herre — straks å sende ut efternevnte to misjonærer:

Br. Oddvar Berg, som tilhører forsamlingen i Møllergt. 38, Oslo. Hans hensikt er — om Gud vil — å reise direkte til Congo i høst for å få anledning til så lenge som mulig å arbeide sammen med br. Alb. M. Christiansen før den tid kommer da man må være forberedt på at denne trenger å komme hjem.

Str. Harriet Johansen, som tilhører Hegdehaugens vennekrets, Oslo. Hun er utdannet som sykepleierske og har allerede reist til Belgia for videre utdannelse i sprog og behand-

ling av tropiske sykdommer.

Str. Johansen har således ikke fått anledning til å reise rundt herhjemme, men br. Berg får antagelig tid til å besøke endel forsamlinger før sin utreise.

Vi er forvisset om at vennene på hvert sted vil motta ham med sympati og forståelse, og gir ham herigjennem vår varmeste anbefaling.

Jul. O. Lind. Ole O. Fjeld.

A. Andersen. O. E. Solhaug.

Erling Syvertsen.

INNSAMLINGEN
til bil til Alb. M. Christiansen

Som det fremgår av kvittering i dette nr. av Misjons-Røsten har jeg mottatt kr. 185.00 til bil til br. Christiansen i tillegg til det som redaktøren har kvittert for.

Jeg har selvfølgelig lenge vært klar over at det vilde være til stor hjelp for br. Christiansen om han hadde en kombinert vare- og personbil, men av hensyn til det enda viktigere behov av flere misjonærer, har jeg ikke våget å bringe spørsmålet på bane.

Når det imidlertid er reist av andre vil jeg gjerne få lov til å uttrykke min glede over det og takke både forslagsstilleren og Misjons-Røstens redaktør. Jeg er nemlig helt på det rene med at Herren er mektig til å skaffe tilveie midler både til nye misjonærer og til bilen. Om det er Herrens vilje at vi skal få så mange arbeidere på feltet at det må anlegges flere stasjoner, vil det være av enda større betydning å ha en bil. Hvis br. Christiansens ønske om fire stasjoner skal oppfylles, vil de komme til å ligge på en nogenlunde rett linje på 20 — tyve — norske mil.

Erling Syvertsen.

Rettelse.

I listen over de brødre som mottar korrespondanse for forsamlingene står Arnt Gresløs, Varteig. Telefon Ise nr. 18. Skal være Varteig nr. 18.

Underskudd

Verdens største misjonsselskap, Kirkemisjons-selskapet i England, hadde siste år et underskudd på ca. 400,000 kr. efter dagens kurs. Men så er også selskapets budgett på nesten 8 millioner kr.

Glittenberg kommer hjem.

Mangungu Misjon Belgisk Congo den 2. juni 1908
Herre, hærskarernes Gud, salig menneske som setter sin lit til meg (Salm. 2.)

Kjære misjonsvenner!

Vil sende en liten hilsen til kjære venner, så dere kan få se alle lever vel. Gud er i sannhet og det er salig å sette sin lit til Den som tar sin tilflukt til Ham kommer aldri på skam. Takk pris!

Den 23. april ga Gud oss en lig liten pike som fikk navnet Maria Debora. Gud hjalp oss på særskilt og forunderlig vis under denne tiden og såvel barn som er efter disse forhold i beste veie ende.

Her ute er det svært vanskelig hjelp i sådanne tilfeller, men Gud hjalp også i den sak, og ga oss hjelp vi trengte i rette tid. Høiære Herren!

Ja, nu nærmer det sig tiden da skal få ta oss en tur hjem, og vi det svært travelt med å ordne til for reisen. Der er så mange som skal til for en sådan reise, særdeleshet med tre små barn.

Det skal føles godt å få en forandring av klima nu efter snart fire et halvt år i Congo.

Særdeles er vi glad for denne forandring for lille Åses del, som svært nedfor. Hun har ingen mat og er så elendig tynn og gjennomsiktig.

Til alle som har vært med og sitt bidrag til vår hjemreise, vil jeg en hjertelig takk og Gud kjenner hver. Om Gud så vil tenker vi å se herfra Mangungu den 20. og fra Mangai den 21 med flokken til Leopoldville hvor vi får nødtvungent opphold av 5 dager. Derefter med tog til Matadi, hvortil tar den store båten «Albertville» den 30. juni og vil komme til Antwerpen den 19. juli. Så tar vi den første beste båt til Bergen. Ja, vi gledet til å få møte alle kjente og kjære. Gud la det skje for sitt navn skilte Lev så vel i Jesus og på gjensyn.

Ruth og Jens Glittenberg

Efter dette brev å dømme skilte vennene Glittenberg nu være hjemme og vi ønsker dem hjerteligkommen og en god hvile i disse re norske sommerdager.

Misjon

Kjære Næ

Men ha andre byer geliet om jeg utsendte stevne i Månade til har velsigelig sammen tillikemed som salvet kjenner vi ledning til motta hjeldegjør sine frem gjent blev jo ikke da det var stemmes o personlig te kan mis oss, blev je ser dog de Kristus Jes Også i de ne evangé blir ikke v ping og U kraft, idet over eder, ner o.s.v.

Innled der Syvertses av et Kristiansen skjellig fra som var ting blev kan ha sin nes det m blir mer forholdet Også hva Fil. 4, i gjerning nighet, d De lot de fastet og dem (v. menighet lus over

Det v ord at h råde for Herrens misjonær feltene. I vi står n lemmer r

Misjons-saken

Kjære venner i Kristus Jesus.
Nåde og fred!

Men han sa til dem: Også i de andre byer må jeg forkynne evangeliet om Guds rike, for dertil er jeg utsendt. Luk. 4. 43. Det herlige stevne i Moss er over, men vi får nåde til å vandre i Ham som har velsignet oss disse dager så rikelig sammen. Den som binder oss tillikemed eder fast til Kristus, og som salvet oss, det er Gud. Derfor kjenner vi det er dyrebart å ha anledning til å samles sammen for å motta hjelp etter som Herren levedgjør sine sannheter, og fører dem frem gjennom sine redskaper. Det blev jo ikke så stor tid til misjonen, da det var så meget som skulde bestemmes og avgjøres, så det som jeg personlig ventet på: På hvilken måte kan misjonen best fremmes blandt oss, blev jo ikke så meget omtalt. Vi ser dog det var den ånd som bodde i Kristus Jesus som drev Ham til å si: *Også i de andre byer må jeg forkynne evangeliet om Guds rike.* Dette blir ikke utført bare ved rådslagning og vedtekter, men I skal få kraft, idet den Hellig Ånd kommer over eder, og *I skal være mine vidner* o.s.v.

Innledningsforedraget av broder Syversen, Drammen, etterfulgtes av et oplest brev fra broder Kristiansen, Afrika, og derefter forskjellig fra noen av misjonærene som var tilstede, før de forskjellige ting blev fremsatt, som vel kanskje kan ha sin betydning. Imidlertid synes det mig som Ap. gj. 13. 1—5 blir mer og mer klart når vi ser på forholdet i menigheten i Antiokia. Også hvad br. Nilsen leste op fra Fil. 4. 15. Det er sikkert en stor gjerning som Gud har lagt i sin menighet, dette å forkynne evangeliet: De lot dem dra ut efter at de hadde fastet og bedt og lagt hendene på dem (v. 3). Av Filip. 4. 15 ser vi at menigheten hadde regning med Paulus over gitt og mottatt.

Det viser sig således ut fra Guds ord at her er et velsignelsesrikt område for det folk som ønsker å følge Herrens ord, og vil stå trofast med misjonærene som drar ut til misjonsfeltene. De behøver vår hjelp, og at vi står med dem i arbeidet da vi er lemmer med på legemet, og jo bedre

samarbeidet er, jo bedre blir gjerningen fremmet, både med forbønner og den finansielle støtte.

Det første som må være klart for misjonsfolket er, at der kan utføres et godt arbeid ut fra menigheten. Derfor burde hver forsamling ha en menighetstjener eller eldste som særlig taler misjonens sak, og dette burde være en mann som har misjonen lagt på sitt hjerte av Gud, og i samarbeide med forsamlingen utføre et planmessig og systematisk arbeide for misjonen med regelmessig misjonsmøter. Der kan også tas et ekstra møte en gang iblandt og på andre måter utføre noe for at arbeidet kan fremmes. Misjonærene behøver først og fremst hvad dem behøver til sitt personlige ophold. Dernest de løpende utgifter for å drive misjonen der hvor Herren sender dem. Og så behøves hjelp til innfødte evangelister og medarbeidere etc., etc.

Blir våre øine oplatte for det store behov og Gud får sin vei med oss, vil Han gi oss nåde å tjene også i denne store og herlige sak. Husk misjonærene ute i Kina under disse vanskelige tider, som legger sitt liv i Herrens hånd for at evangeliet kan lyde til det stakkars folk som er så herjet av krigen. Og glem heller ikke de andre som er dratt ut for Hans navns skyld på de andre misjonsfelter. Om hver enkelt av de utsendte misjonærer fikk den personlige støtte som de behøvet, blev der ingen dissens hvor de opholdt sig, og de kunde arbeide i Herrens ledelse.

Dette vilde jo også være gledelig for dem som sender dem ut og er meddelaktig i den gjerning som misjonærene er optatt med, at de kan både ha frihet og få arbeide, og ikke lide mangel til sine personlige behov så de kan ofre sig for den gjerning som Gud har kallet dem til.

Herlig er det også å se Gud Faders omsorg for sitt folk, og hvor Han kan åpne veie, og gledelig er det for dem som Han får benytte, enten det nu er enkelte personer eller små forsamlinger. Det er også gjildt å se små misjoner som samles regelmessig og systematisk, hvor flinke de kan være, og hvilken gjerning de utfører. Til tider kanskje noen få søstre. Ja, på enkelte steder samler en slik liten søsterflokk mere til misjonen enn hele forsamlingen gjør på andre steder. Så skal vi si noen ord ut fra hvad vi har sett under

våre reiser i Norge, vil vi gjerne få lov å si til forstanderne og de ledende brødre i forsamlingene bortover: Sørg for at misjonen får den rette plass i forsamlingen og giv rum for dem som har fått en tjeneste av Gud i misjonsgjerningen, både å dra ut til misjonsfeltene eller opta arbeidet der hvor Gud har satt dem så Guds sak kan fremmes, og dette herlige evangeliet kan forkynnes til jordens ende.

Hjertelig hilsen til dere alle. (Luk. 24. 47—48).

Stenberg, Langhus st. 10. juni 38.

Eders
Jens Fjeld.

SPREDTE FELTER

Et godt stevne i Øvre Skiptvedt

De frie venner i Øvre Skiptvedt og vennene i Spydeberg-delet har et prektig lokale, Svae Bedehus. Ganske nylig har de foretatt endel omgjøring og reparasjoner, så nu er det gamle bedehus riktig praktisk med plattform og døpekum. De bare ventet på et inngrep fra Gud så bygdens ungdom må fylle benkene, og lovsang og jubel igjen må lyde i deres midte.

Svae bedehus hadde allerede for lang tid tilbake en blomstrende forsamling og har gjennom årene fostret mange gudfryktige og gudhengivne menn og kvinner. I sin tid hadde de også eget hornorkester.

Nu søndag den 24. juli var det arrangert stevne der, og en mengde tilreisende venner fra forskjellige steder var kommet. Til formiddagsmøtet var lokalet sågodtsom fullt. Og det var igjen en glede og lytte til de syv trofaste musikere fra Halden. Br. Jørgen Johansen åpnet møtet og etterpå talte Ledang og flere deltok med vidnesbyrd.

Efter formiddagsmøtet blev syv-mannsmusikken, de predikende brødre og undertegnede vist den største gjestfrihet i br. og str. Alvims hjem. Likeledes efter eftermiddagsmøtet i Jørgen Johansens hjem. Herren vil lønne igjen.

Til 3-møtet var lokalet tett besatt og mange kom ikke inn. Misjonær Fjeld m. fl. deltok.

Aftenmøtet måtte holdes ute, da

lokalet ikke på langt nær kunne rumme den store skare som var møtt frem. Det blev et herlig møte med mange gode vidnesbyrd og sang og musikk. Møtet blev ledet av br. Solvang.

På hjemreisen ga syvmannsmusikken sig tid til å besøke en syk kvinne på gården Gjerstad. De sang flere sanger og vidnet, skjønt de hadde stått i hele dagen.

Det var i alle deler en vellykket dag. Lørdag hadde velkomstmøtet vært hos Schie. Syvmannsmusikken og de predikende brødre hadde også deltatt da.

S. Trøber.

Stevne i Saltnes.

Søndag 3. juli var det stevne i Saltnes. Da været var utrygt måtte alle møtene holdes inne i lokalet og det var mange som ikke kom inn. Det var møtt frem venner fra Fredrikstad, Moss, Holmsbu, Tjøme, Rygge, Hvaler og flere steder.

Efter at br. Lars Lervik hadde lest et ord fra bibelen og vi hadde hatt en bønnestund talte br. Ernst Falck og E. Sørensen. Det var en god stund og vi fikk høre mange sannheter fra Guds eget ord. Musikk vennene fra Rygge deltok hele dagen og sang og spilte med liv og begeistring.

Neste møte kl. 3 var lokalet så fullpakket som det kunne bli. Br. Lervik ledet i bønn og undertegnede, Alfred Andresen og forstander Osvald Orlien fra pinsemenigheten i Fredrikstad talte. Siste møte talte E. Sørensen først og siden var det frie vidnesbyrd. Det var mange som ophøiet Herrens navn og vi fikk budskaper i tunger og tyding.

Det var et godt stevne. Hørte noen av vennene fra stedet mente at det var det beste stevne de hadde hatt på flere år.

G. I.

I Mesterens tjeneste.

Efter mitt virke i Arendal i 2½ mnd. stod kursen hjem til Ski. Fikk der anledning til å delta med vennene i en rekke møter. Søndag den 12 juni hadde vi vårt årlige stevne. Deltagelsen blev stor også i år av venner fra fjern og nær og stedets folk. Mange predikanter deltok også, og Herren var nær og velsignet. Onsdag den 15. satte jeg kurs for Lierstranden, og hadde friluftsmøte der kl. 7

og møte i lokalet Berøa kl. 8. Gud gav oss velsignede møter. De få venner som samles i dette lokale skal sikkert få lønn for at de så tappert holder ut, Personlig under jeg dem det av hele hjertet. Torsdag den 16. deltok jeg med vennene i Knoffsgt., Drammen, og Michael Kristiansen i deres friluftsmøte på Strømsø torv kl. 7½ og i lokalet kl. 8. Det kjentes særskilt godt blandt vennene der nu. Kristiansen har sikkert utført et godt arbeide, og det gledet mig å høre han skulde stå enda en tid fremover. Han er en mann som vennene bør prise Gud for, da han har syn for å bygge Herrens menighet. Fredag den 17. deltok jeg i møte på Lier. Dette sted er blitt en fast utpost for Drammen og flere er i den senere tid kommet over på Herrens side. Vennene der har nu tanke på å kjøpe telt til møtene i sommer. Min bønn til Gud er at disse venners virkelyst og foretogsomhet må krones med hell.

Lørdag den 18. hadde vi fest på Berøa, misjonær Henry Guldbrandsen og hustru deltok også. Mange folk, og en velsignet fest. Søndag den 19. talte jeg sammen med Kristiansen i Knoffsgt. kl. 10.30 og på Strømsø torv kl. 5½. Det var inspirerende å få tale på torvet for alle de mennesker som så spent stod og lyttet. Kl. 7 deltok jeg i møtet på Salem i Mjøndalen. Der var det blitt godt nu. En prektig musikk, mange folk og et velsignet møte. Det gledet mig å kunne konstatere at menigheten på Salem er i sterk oppgang. Mandag den 20. var det atter Lierstranden. Møte på lekeplassen kl. 7, hvor mange folk samledes, og så på Berøa kl. 8. Omtrent fullt hus. Str. Guldbrandsen og str. Grøndvold deltok også med sine varme vidnesbyrd. Tirsdag dag 21. var det tilbake til Mjøndalen, md friluftsmøte kl. 7 og i lokalet kl. 8. Onsdag den 22. deltok også Støve i våre møter på Lierstranden; på lekeplassen kl. 7. St. Hansaften deltok jeg med vennene i Mjøndalen i deres utflukt til Hagatjern. Gud gav oss en rik anledning til å så ordet ut til mange ufrelste mennesker som samlet sig rundt om oss. Sommeren er en herlig tid for såning av Herrens ord!

Fredag den 24. var det så tilbake til Lier hvor vi hadde friluftsmøte kl. 8. Lørdag den 25. reiste jeg sammen med Støve til Åsheim i Hurum

for å delta i stevnet der. Interessant var det å møtes igjen med Samuelsen og hans hustru, i hvis hjem jeg en gang skulde få nyte godt. Det er som å komme hjem når man kommer dit. Slike hjem, så åpne for Herrens vidner, er sjeldne i Norge. Gud gav oss et herlig møte på Berøa dehuset lørdag, og et strålende stevne på ungdomslokalet søndag den 26. Pastor Sørensen, Støve og undertegnede var stevnets predikanter. Deltagelsen var ellers stor fra de omliggende steder og fra Zoar, Oslo.

Mandag den 27. reiste jeg hjem og tirsdag den 28. om morgenen stod kursen for Lyngby i Danmark. Igår, onsdag den 29. hadde jeg min første møte her. Mange folk og et åpent møte. Her er det nu tanken jeg skal stanse en tid fremover for å delta i teltmøtene og i konferansen i tiden mellom den 2. og 9. august.

Lyngby torsdag den 30. juni 38
Ruben Dammen.

Stevne i Larkollen

Søndag 17. juli hadde forsamlingen i Larkollen sitt stevne og mange venner fra de omliggende steder var møtt frem. Da formiddagsmøtet begynte var lokalet fullt. Br. L. Jansen leste et Guds ord og ønsket alle velkommen og ledet i bønn. Br. Edu. Hendriksen fra Fredrikstad talte deretter fra 2. Tim. 4, 8 om den kranse som ventet Paulus efter striden. Han dvelte ved at den var rettferdighetens kranse, den var virket av Gud, den var uforgjengelig og av ekte materialer. Han opfordret forsamlingen i søke denne kranse — å sette alt inn på å nå frem til dette.

Alfred Andreassen fra Fredrikstad talte derefter fra 1. Peters brev 5, 10 og stanset særlig ved at vi var kaldet til å lide med Kristus.

G. Iversen leste fra Filippenserne brev 4, 1 og nevnte at endel av denne kranse som Paulus skrev om og som venter den som seirer, var sjele som vi fikk lede til Kristus.

Neste møte kl. 4 tenkte man å hatt ute, men da regnet begynte å falle måtte også dette møte holdes inne. Lokalet kunne ikke rumme alle som nu var kommet, men noen satt og stod utenfor.

E. Thoresen talte først og derefter var ordet fritt. Av de mange som vidnet huskes i farten: Joh. Martinsen, Moss, str. Pahle, Fredrikstad, Edu. Henriksen, Alfred Andreassen

str. E. Vidnet. Sisen et ord sen leste f om at det sus åpenb vår forsta Hansen fr Gud frels Str. Ester Ludv. Ag flere vidn ånden at per at vi som tok hjerte til

På fart

Råde: St. Har der Hans liten plass Det er br ket der i nu fått m Inger Nik fylte sitt en liten f ter har d tiden. Ve har virke ke så ma kan jo bl

Saltnes R

Søndag Saltnes s venner. Det er det er alt meren, m folk ut a et samlir være bec i året og til å virk med fril virke på er forres at de sto hetsfolk Det v Det følt av Gud godt.

Sarpsbo

I Mis vennene lokkend

str. E. Vold, Moss og mange flere vidnet. Siste møte kl. 7 leste br. Jansen et ord og ledet i bønn. G. Iversen leste fra Luk. 24, 34 og minnet om at det vi alle behøvet var at Jesus åpenbaret sig for oss og åpnet vår forstand. Derefter vidnet Johan Hansen fra Fredrikstad om hvordan Gud frelste ham og satte ham fri. Str. Ester Grønvold, Johs. Pahl, Ludv. Agnes, Hans Utne og mange flere vidnet om Herren. Det følte i ånden at Gud kalte på noen og håper at vi skal møte sjele i himmelen som tok bestemmelsen om å gi sitt hjerte til Gud på dette stevne.

Referent.

På farten.

Råde:

St. Hansdag fikk jeg bli med broder Hans Utne og hans hustru til en liten plass i Råde hvor det var møte. Det er br. Karl Brodin som har virket der i den senere tid. Han hadde nu fått med endel venner og da str. Inger Nikolaisen, hvor møte holdtes, fylte sitt årstall samme dag var det en liten feststund der. På disse trakter har det vært mange møter for i tiden. Vennene fra Moss og Tune har virket der meget. Nu er det ikke så mange som samles, men det kan jo bli fremgang igjen.

Saltnes Råde.

Søndag 3. juli var det stevne i Saltnes som hadde samlet Østfoldvenner.

Det er visstnok ikke tvil om at det er altfor mange stevner om sommeren, men om sommeren drar jo folk ut allikevel så det er godt å ha et samlingssted. Uten tvil vilde det være bedre å ta et par store stevner i året og benytte de andre søndage til å virke på sine hjemsteder, enten med friluftsmøter eller til samlet å virke på de omliggende steder. Det er forresten de frie venners store feil at de stort sett er alt for lite menighetsfolk. Ja, nok om det.

Det var imidlertid et godt stevne. Det følte en dyp lengsel efter mere av Gud og sjeles frelse og det lover godt.

Sarpsborg.

I Misjonshuset samles noen av vennene tross sommer og Skjebergs lokkende bade- og friluftsliv. Søn-

dag 10. fikk jeg delta i et møte der. Siden i uken kom pastor E. Sørensen og både på tirsdags og torsdagsmøte talte han. Han har virket meget i U.S.A. og der vistnok mest i forbindelse med lutherske frikirkefolk. For et par år siden lot han sig døpe og har nu reist blandt de frie venner. Han er særlig interessert i Nord-Norges arbeide — og da mest for Wangbergs virksomhet blandt lappefolket.

Larkollen.

Søndag 17. var det Larkollstevne. Det var bra med folk og flere predikanter. (Er referert annet sted). Det er både flaut og trist med all den lettsindighet som følger med det såkalte moderne badeliv. Da endel av oss blev budt med på et hotell der til middag fikk vi anledning til å se litt av dette. Særlig en ung dame som var mere enn almindelig lite påklædt — og det sier ikke lite — vakte oppmerksomhet. At de på en badestrand går slik kan jo enda gå an, men på offentlig vei. Nei, fy da! Når man ser en slik nesten helt naken jåle får man først se forskjellen mellom Guds folk og verden. Hvor langt anderledes tiltrekkende en tekkelig og sømmelig klædt ung kvinne er. Den som ikke ser det må være blind.

Anvisningen i 1. Pet. 3, 1—6 vil nok være den beste for kvinnen idag også. Må de troende ta sig i vare så de ikke begynner å ligne de ugudelige. De vil ikke vinne noe på det, men tape det dyrebareste smykke en kvinne kan eie: Aktelse og respekt.

Drammen.

Efter stevne i Larkollen stod turen til Drammen. Tanken var å deltatt i møte i Mjøndalen tirsdag, men da fabrikkene hadde stanset og alle arbeiderne hadde ferie, var det ikke møte før torsdag. Onsdag var det møte på Lierstranden, først friluftsmøte og siden inne på lokalet. Det var en del unge venner fra Lier som deltok og det var åpent å vinne, — Torsdag var det møte i Knofsgt., Drammen. Br. Micael Kristiansen talte på torvet kl. 7.30 og møte fortsatte i lokalet kl. 8 hvor undertegnede og Micael Kristiansen talte. Det var jo midt i ferietiden og de første virkelige sommerdager i år, men ikke så verst med folk allikevel.

Åsheim, Hurum.

Med dampskibet «Juno» var det en riktig strålende tur utover Drammensfjorden. Det var fullt av sommerglade barn og ungdom som rodde, seilte og badet langs hele stranden. Solen flommet og glitret utover fjorden og pasasjerene satt på dekket og lot solen bake sig. Det er noe lunt og koselig med disse små fjordbåter — noe av den såkalte gammel-dagse charme. Det er rent velgjørende å kunne ta det rolig og slippe det rastløse, urolige jag som alltid preger nutidens befordringsmiddel, bil eller tog. Vår tid er så forjaget at det gjelder å ta med den hvile som går an å få også i reiselivet.

Søndag var det nokså bra med folk på møte og åpent å tale Guds ord. Mange avla sine vidnesbyrd og Gud velsignet.

Mandag var det misjonsmøte hos søskende Karlsen. Det var bra med folk og et godt møte. Det følte riktig åpent i Hurum nu.

G. I.

*

OSLO

I «38» har de en 14 dagers tid hatt besøk av br. og str. Mattisen fra Finnmark. De har hatt en åpen dør i ordet.

Det meldes om at forsamlingens gamle og trofaste venn br. M. Johansen er vandret hjem. Han blev begravd mandag den 25. juli.

*

Stevne i Askim

Hilsen fra Askim med et lite referat fra stevnet den 18—19 juni.

Stevnet begynte med møte på lørdag kveld. Flere evangelister var fremmøtt. Thoresen var den første til å dele ut av sine rikdommer. Han leste fra Esek. 1, 1. Og talte om en åpen himmel. Leste også Math. 3, 16 og Ap. gj. 7, 56, og vi merket at himmelen var åpen over oss. Br. By-sven sang «Er du kald eller varm». Br. Fjeld leste 2. Moss. 33, 5. De tok av sin prydelse. Det var også påkrevet idag. Også han fikk prydelsen som Paulus skriver om i 1. Tim. 2, 9.

Så oprandt søndag med nytt behov av hans nærhet og velsignelse. Og det blev isannhet en velsignet dag. Gleden blev stor da vi fikk se venner fra fjernt og nær.

Ja helt fra Drammen og Harestua. Musikken sang: «Velkommen hit Guds venner» og br. Peder

Dahl leste Salm. 63: Gud, du er min Gud. «Med disse ord vil jeg idag ønske dere alle sammen velkommen til oss på stevnet, og mitt ønske er som det blev sagt her igår kveld, at vi må få merke en åpen himmel over oss.»

Efter bønn og takksigelse talte br. Moger ut fra Dom. 9. 42—49. Og det skjedde den neste dag. Da vi var samlet her igår kveld var Gud så nær og vi merket at himlen var åpen. Men nu er det som det stod her — den neste dag. Det skjedde noe da. Og det er mitt ønske at det må skje noe. Det som skjedde med dette folk vi leser om her, var at det vant seier. Og det er det Gud vil her idag også: At det må bli seier over makter og myndigheter i himmelrummet.

Br. Fjeld leste Joh. 5. 5. Det er tre som vidner, ånden, vannet og blodet. Bysven sang «Blot en aften bor jeg her. Kl. 3 var vi atter samlet. Br. O. Falk leste 1. Kor. 2. Troen må være grunnet på Guds kraft. Og nu var det en hel sky av vidner som deltok og gav Gud æren for frelsen full og fri. Kan nevne noen av dem som deltok: Karlsen, Ersrud, br. Jansen, br. Ditlef Christoffersen sa: «Guds nåde er ny hver morgen. Det er så mange som ber om nåde om kvelden, men jeg synes det er så herlig at nåden er ny hver morgen; for da varer den hele dagen». Br. Furulund: «Navnet Jesus holder». Josef Olsen og mange flere deltok.

Så kom vi til dagens siste møte. Johs. Karlsen leste Rom. 8, og br. Thoresen vidnet om lovprisningsdalen og mange var også nu med i lovprisningen. Det var Jesus som blev æret for sitt guddommelige verk i den enkeltes liv. Og han som har begynt sitt verk skal også fullføre det. Så tror vi da, at det som er utsådd i dette stevne skal bære frukt for evigheten.

Må Gud få oppløse sine barn til kjærlighet og gode gjerninger i den siste tid.

Så vil vi sende en hilsen til alle vennene rundt i vårt land, fra oss her i Askim.

Bj. Holien.

Gaver til bladet

Til bladmisjon har vi mottatt en del beløp i år. Fra en broder i Oslo fikk vi tyve kroner og likeså fra en annen broder det samme. Vi er me-

get takknemlig for det og skal kvittere for de midler som er mottatt senere.

Kvittering.

Mottatt pr. postanvisning fra en ukjent D. V., Fredrikstad kr. 5.00 — fem kroner — hvorfor vi sier Gud og giveren vår beste takk. Gud velsigne giveren i rikt mål. Gaven er til det påtenkte forsamlingshus for de frie venner i Honningsvåg. Honningsvåg 7. juli 1938.

Hågen Hansen.

Den norske Congomisjon.

I tiden 1. januar til 30. juni 1938 har jeg mottatt følgende beløp:

Svelvik ved Astrid Holm	kr. 110.00
Moss ved Jul. O. Lind	200.00
Moss, søstermisjonen ved Albertha Larssen	200.00
Moss, en søster ved do.	75.00
Oslo og Sørkedalen ved Ole O. Fjeld	870.00
Oslo, en søster ved do.	50.00
Volden i Asker ved do.	20.00
Magnor ved W. Svan	104.38
Hyggen, O. K. M.	10.00
En broder ved Arnt Andersen	150.00
Ved Arnt Andersen	10.00
Nannestad, O. C. M.	30.00
Hamar, «Jo»	30.00
Alta, M. K.	5.00
Fjellstrand ved Hj. Aschim	130.00
Sarpsborg, Filadelfiam. ved Thorvald Hansen	42.00
Øregrund, A. A.	20.00
Haugesund ved P. Sagstad	100.00
Holmsbu, fest 19/6	109.00
Drammen	300.00

Videre har jeg mottatt til nye misjonærer:

Fra Moss	kr. 10.00
Ubenevnt ved G. Iversen	10.00
Drammen	200.00
Og til bil:	
Fra Drammen, A. G.	10.00
Fredrikstad ved Sv. Shwan	125.00
En broder ved Arnt Andersen	50.00

Idet jeg herved kvitterer for foranstående ber jeg de enkelte givere motta en hjertelig takk og hilsen.

Erling Syvertsen.

Til bedehus i Kjøllefjord.

Fra B. J., Moss kr. 10.00.

Til kjøp av Evenstads misjonsstasjoner.

En broder, Moss kr. 10.00.

Hjertelig takk.

G. Iversen.

Betania, Rygge.

Stevne søndag 7. august. Syvmannsmusikken fra Halden deltar.

Møter kl. 10.30, 3 og 6.

Melk, kaffe og mineralvann fåes kjøpt.

Alle hjertelig velkommen.

For menigheten

Hans R. Utne.

Forlang alltid APOLLO SKOKREM

Denne olje-voks, skokrem er fremstillet av de fineste råstoffer og gir en sikker og holdbar glans.

NORSK FABRIKAT

FLOSS

er navnet på den ideelle ovensværte, som gir ovenn den rette glans og krever minst arbeid. Norsk fabrikat.

Vennestevne i Lier.

med innvielse av nytt telt til virksomhet avholdes søndag 7. august, med møter kl. 11, 4 og 7. Michael Kristiansen med flere taler. Venner fra Knoffs gt. 6 deltar med musikk.

Mat og kopp medtas. Melk og kaffe fåes kjøpt.

Alle er velkommen i Jesu navn B. Ruud. Lier st.

Håbet, Eidsvoll Verk

Stevne og 40-års jubileum søndag 14. august. CHR OLSEN fra Holmsbo, ERNS FALK med flere taler. Møter kl. 11 og 4. Kaffe og melk på stedet. Hjertelig velkommen!

For forsamlingen.

M. Andersen.

Systue

Systue med inventar, maskiner etc., lys og opvarmet rum, tillit God levevei for øvet flink dame. Galleberg Manufacturforretning Galleberg st. Vestfold.

Troende venner!

Besøk BANK-KAFEEN (Trygve Gabrielsen) Pløens gt. 2 b II, ved Youngstorvet Oslo.

God middag. Kaffe og smørbrød

Hvilehjemmet «FREDLY»

Åpent hele året. Sted for troende venner. Mottar på sykekassen. Telefon Vestre Gran nr. 9 I. Evangl. Ruth Hansen, Vestre Gran, Hadeland.